

Sygn. akt III AUa 2178/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Krystian Serzysko
Sędziowie:	SSA Monika Kowalska SSA Agata Pyjas - Luty (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Dorota Stankowicz

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2014 r. w Krakowie

sprawy z wniosku **A. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w N.**

o wypłatę emerytury

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w N.

od wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu Wydziału IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 1 października 2013 r. sygn. akt IV U 737/13

I. z m i e n i a zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, że przyznaje ustawowe odsetki do dnia 18 lutego 2014 r.,

II. w pozostałym zakresie umarza postępowanie apelacyjne.

Sygn. akt III AUa 2178/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 1 października 2013 r. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w N. z dnia 2 kwietnia 2013 r. w ten sposób, że przyznał wnioskodawczyni A. B. prawo do wypłaty emerytury za okres od 1 maja 2012r. do 21 listopada 2012 r. wraz z ustawowymi odsetkami od kwot emerytury należnych do wypłaty za ten okres od dnia 11 lutego 2013 r. do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie, dotyczącym żądania odsetek za okres przypadający przed dniem 11 lutego 2013r., oddalił odwołanie.

Uznając za bezsporny stan faktyczny sprawy, z którego wynika, że wnioskodawczyni, urodzona (...), prawo do emerytury posiadała od dnia 1 kwietnia 2009 r., z tym że wypłata świadczenia została jej wstrzymana od dnia 1 października 2011r. z uwagi na kontynuowanie w tym okresie zatrudnienia, Sąd pierwszej instancji uznał odwołanie za

uzasadnione w świetle treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. K 2/12. W wyroku tym Trybunał Konstytucyjny stwierdził, iż art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153, poz. 1227, z późn. zm.), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Sąd Okręgowy uznał także za częściowo zasadne zgłoszone przez wnioskodawczynię zarówno we wniosku do organu rentowego, jak i w odwołaniu, żądanie odsetek od niewypłaconego świadczenia za cały okres wstrzymania jego wypłaty. W ocenie Sądu Okręgowego, z uwagi na fakt złożenia przez wnioskodawczynię wniosku o wypłatę świadczenia w dniu 20 grudnia 2012r. oraz brak okoliczności wymagających wyjaśnienia, zgodnie z treścią art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, 30-dniowy termin do wydania decyzji w tej sprawie upłynął dnia 19 stycznia 2013r. W związku z tym, stosownie do art. 118 ust. 5 ustawy, wypłata świadczenia powinna nastąpić w najbliższym możliwym terminie płatności tj. 10 lutego 2013 r. Organ rentowy nie wydał decyzji o podjęciu wypłaty emerytury za sporny okres i nie dokonał wypłaty świadczenia w powyższym terminie, a zatem od dnia 11 lutego 2013 r. istnieje opóźnienie w wypłacie świadczenia należnego wnioskodawczyni, skutkujące przyznaniem jej od tej daty prawa do wypłaty świadczenia z ustawowymi odsetkami, liczonymi do dnia wypłaty świadczenia.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł organ rentowy, zaskarżając wyrok w części dotyczącej podjęcia wypłaty emerytury od 1 maja 2012r. do 21 listopada 2012 r. oraz w części dotyczącej żądania wnioskodawczyni w przedmiocie zasądzenia odsetek.

W toku postępowania apelacyjnego, pismem procesowym z dnia 27 lutego 2014r., organ rentowy cofnął apelację w części dotyczącej wypłaty zawieszony emerytury w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 13 grudnia 2013r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011r. do dnia 21 listopada 2012r. (Dz.U z 2014r., poz. 169), podtrzymując apelację w zakresie zmiany zaskarżonej decyzji odnośnie odsetek, poprzez określenie daty końcowej wypłaty odsetek zgodnie z art. 8 ust.2 wymienionej ustawy.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zakres apelacji przesądza o tym, że organ rentowy nie kwestionuje aktualnie uprawnienia do wypłaty odsetek na rzecz wnioskodawczyni, a jedynie domaga się zmiany daty końcowej wypłaty odsetek zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 13 grudnia 2013r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011r. do dnia 21 listopada 2012r. (Dz.U z 2014r., poz. 169), tj. do dnia 18 lutego 2014 r. W tym zakresie apelacja organu rentowego zasługiwała na uwzględnienie.

Wskazać należy, że w toku postępowania sądowego zmienił się stan prawny regulujący przedmiotową materię. Już po wydaniu zaskarżonego wyroku Sądu pierwszej instancji, w celu dostosowania przepisów prawa do treści orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, uchwalona została powyżej ustawa z 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r., która weszła w życie z dniem 18 lutego 2014 r. Powyższy akt prawny określa zasady ustalenia i wypłaty emerytury, do której prawo zostało zawieszone na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 257, poz. 1726, z 2011 r. nr 291, poz. 1707 oraz z 2012 r. poz. 1285) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440, 1717 i 1734), w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. (art. 1).

W świetle art. 2 cytowanej ustawy emerytura, o której mowa w art. 1, przysługuje emerytowi, który spełnia łącznie następujące warunki: (1.) nabył prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r.; (2.) jego prawo do emerytury zostało zawieszone na podstawie przepisów określonych w art. 1 w związku z kontynuowaniem przez niego po dniu 30 września 2011 r. zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na

rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. Przepisy ustawy nie mają zastosowania do emerytów, których roszczenia z tytułu wypłaty zawieszanej emerytury zostały zaspokojone na podstawie prawomocnego orzeczenia sądu, z wyjątkiem przepisów art. 6 i art. 8 (art. 3).

Na podstawie art. 3, omawiana ustawa znajduje zastosowanie w przedmiotowej sprawie, ponieważ nie została spełniona przesłanka prawomocności orzeczenia sądu, na podstawie którego zostałyby zaspokojone roszczenia wnioskodawczyni z tytułu wypłaty zawieszanej emerytury. Z tej przyczyny, ustalając datę końcową zapłaty odsetek od zaległych świadczeń emerytalnych, należy powołać się na przepis art. 8 ust. 1 pkt 2 cytowanej ustawy. Powyższa regulacja stanowi, że emeryci, w przypadku których wypłata zawieszanej emerytury została ustalona na podstawie prawomocnego wyroku sądu, w którym sąd nie orzekł o odsetkach albo roszczenie o odsetki zostało oddalone, mogą złożyć wniosek o wypłatę odsetek od zasądzonej kwoty do dnia wejścia w ustawy - w przypadku gdy wypłata zawieszanej emerytury nastąpiła po dniu wejścia ustawy w życie. W związku z powyższym należy stwierdzić, że konieczność zapłaty odsetek wyłącznie do dnia 18 lutego 2014 r. wynika z wyraźnego ustawowego ograniczenia, dlatego też Sąd Apelacyjny, orzekając o prawie wnioskodawczyni do ustawowych odsetek, skorygował wskazaną przez sąd pierwszej instancji datę końcową ich naliczania w sposób zgodny ze stanem prawnym obowiązującym w dacie orzekania, w myśl art. 316 § 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie wyżej wymienionych przepisów prawa materialnego i działając na zasadzie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w części objętej apelacją i orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

W pozostałej części, w jakiej organ rentowy cofnął apelację, Sąd Apelacyjny, uznając cofnięcie apelacji za dopuszczalne i skuteczne w świetle art. 469 k.p.c., umorzył postępowanie apelacyjne na podstawie art. 391 § 2 k.p.c.